

Susanne Hove, mor til Nadja

Min datter på 10 år er autist. Sådan lige umiddelbar, kan man ikke se det på hende, så da hun skulle begynde rideundervisning, var det vigtigt for os, at det blev et sted hvor hun blev mødt med forståelse. Dueholmgård Ridecenter var ret ny på det tidspunkt. Jeg kontaktede Anja, forklarede kortfattet vores udfordringer, spurgte om plads på et hold og min datter begyndte stort set med det samme, på et hold hvor hun varden 4. elevrytter.

Der blev taget godt om hende lige fra starten og selvom angsten fyldte (angst for alt nyt) kunne Anja trænge igennem til hende. Selvfølgelig skulle de lære hinanden at kende, men det gik bare så godt. Min datter godtager ikke hvem som helst, de skal være af rette støbning og kemien skal være der.

Ret hurtigt fandt vi forældre ud af, at vores datter skulle mere end blot ride på elevponyer, så i sommeren 2022 købte vi en dejlig hoppe.

Vi kunne dog ikke klare alt selv og Anja kom derfor stadig og underviste min datter. Anja var det eneste rigtige valg for os. Hun har virkelig gjort meget for os. I tiden der er gået, er stedet blevet et trygt sted at være for min datter (dog aldrig alene, da hun simpelthen ikke er der endnu).

Hun er nået længere med sine sociale kompetencer end vi havde turde håbe og det kan vi takke stedet, Anja og Emma for. Ånden på Dueholmgård Ridecenter er, at der er plads til alle, ingen laver fejl, man bliver troet på og hjulpet igennem udfordringerne på bedste vis. Du bliver mødt præcis hvor du er. De kender dig, støtter dig og stiller kun de krav, de ved du kan klare.

Jeg ser i min gang på Dueholmgård - ofte flere gange i ugen - børn som min datter, der kæmper med forskellige udfordringer. Men jeg ser ikke et eneste barn som ikke hører til der. Ikke et eneste barn der ikke bliver taget seriøst og ikke et eneste barn der ikke vil være der.

Signe Dyhr, elev på Dueholmgård

Da jeg først kom til dueholmgård havde jeg det utrolig svært. Jeg gik knapt nok i skole og sad bare der hjemme og havde det dårligt, og skal jeg være helt ærlig havde jeg aldrig regnet med at gården ville betyde så meget for mig som den gør nu. Jeg var meget usikker på mig selv og kunne ikke engang ride sammen med andre fordi jeg var så bange for hvad de ville tænke om mig og hvad de ville sige. Så jeg startede ud med enetimer med anja hvor jeg derefter begyndte at tro lidt mere på mig selv. Jeg kom på et ridehold og begyndte at ride kalle. Det med at få lov til at komme ned og strile, ride og have nærvær med hestene gjorde så meget for mig. Jeg begyndte at komme mere og mere nede på dueholmgård og nu er jeg på dueholmgård om mandagen, hvor jeg hjælper til med de mindre ryttere, tirsdag hvor jeg rider på spring hold. Og torsdag hvor jeg hjælper til med de mindre ryttere og rider på dressur hold, og så tar jeg der ellers der ned i weekenden, og andre dage når jeg har mulighed for det. Ver gang jeg er trist eller har det dårligt tar jeg ned på gården til kalle som jeg nu har redet i et år. Det hjælper altid at få en hestekrammer fra kalle og uden dueholmgård og kalle havde jeg aldrig fået det så godt som jeg har det idag.

Diana Dyhr, mor til Signe

Da min datter, Signe Dyhr Lindbøg startede på Dueholmgård var hun 12 år, og havde haft helt eller delvist skolevægring i to år. Signe havde gået på Morsø Rideklub tidligere, men det fungerede dårligt både i forhold til undervisning og på staldgangen. Da Signe startede på Dueholmgård gik hun slet ikke i skole, og det var mit håb, at hun kunne få et "fristed", for hun har altid været utrolig glad for heste.

Vi var forbi Dueholmgård og snakke med Anja om opstart. Signe red på hold de første to gange, men så fik hun et angst anfald og gik i baglås over, at nogle kiggede på hende.

I samråd med Anja, ridelæreren, blev vi enige om enetimer i en periode. Efter en månedstid var Signe igen tilbage på holdundervisning.

Anja er meget forstående i forhold til børn og unges problematikker, og det afspejler sig i hele ånden på Dueholmgård.

Stille og roligt blev Signe mere og mere fortrolig med stedet, underviserne, de andre ryttere og alle hestene. I sommerferien var hun på rytterlejr, hvor klarede 3 overnatninger og at være sammen med mennesker hele dagen igennem. Det er absolut ikke typisk for Signe, der ofte trækker sig i sociale sammenhænge.

Signe får det ofte meget dårligt psykisk og cutter. En af hendes strategier for at udsætte eller undgå at cutte, er at cykle ned til Kalle (den hest hun rider på). Det er der accept af fra både ejer og Dueholmgård.

Og så elsker hun bare at være der, selvom hun ikke skal ride. Hun vil gerne hjælpe Anja og Emma i stalden eller med andre ting.

Derudover er der mange sociale arrangementer, som hun elsker at deltage i; miljøtræning, stævner, Store pudseday hvor overskuddet går til Kræftens Bekæmpelse m.fl.

Når jeg spørger Signe, hvorfor hun godt kan lide at være på Dueholmgård, siger hun:
- De tolererer ikke, hvis man er led. Der er bare liv og glade dage. Ingen dømmes hinanden.

- Anja er meget pædagogisk. Hun er god til at rose mig og giver tingene en ekstra chance.

- Alle er rare og man er altid velkommen.

- Hvis man gerne vil hjælpe med noget, finder de altid noget, man må hjælpe med fx at trække en mindre elev.

- Hestene har det supergodt.

- Det er bare sådan et glad sted og det er lige meget, om man har det rigtige og smarte rideudstyr – alle er inkluderede.

Signe har nu gået på Dueholmgård i et års tid. Hun har det stadig dårligt psykisk, er under udredning og startet på specialskole - men hun har fundet sit "fristed" og hun elsker at komme der!

